

ע"פ 4030/15 - מושב חасקייה נגד מדינת ישראל - פרקליטות
המדינה

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 4030/15

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט מ' מוז

המערער:
מושב חасקייה

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל - פרקליטות המדינה

ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז
(השופט ד' מרשק-מרום) בת"פ 22797-2014 מיום
26.4.15

תאריך הישיבה:
י"ח באלוול התשע"ו (16.9.16)

בשם המערער:
עו"ד אסף גונן

בשם המשיבה:
עו"ד רוד חלאוה

פסק דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. ערעור על חומרת עונשו של המערער, שהורשע בעקבות הודהה בכתב אישום מתוקן, לאחר גישור שיפוטי,
עמוד 1

בעברת הצתה בבניין עירית טירה. העונש שהושת הוא 18 חודשים מאסר בפועל (בניכוי כחודש מעצר) ו-12 חודשים מאסר על תנאי, וכן פיצוי בסך 4,000 ₪ לעיריה. הפרשה עניינה, כי בצהרי يوم 7.7.14, משקיבל המערער זימון לבית המשפט בשל כתוב אישום נגד בנו בגין בנייתו בלתי חוקית, נסע לבניין העירייה, אך לא הומה קבלת קהל. הוא נסע לתמן דלק, מילא מיכל בחומר דליק, וחזר לעיריה; הוא הבחן בשני אנשים ששחו בבניין העירייה, וחרף זאת, ולמרות תחנוני בנו, שבר את דלת הזכוכית בכניסה, שפר את החומר הדליק והצית אותו, וגרם לשריפה. אחר כך נמלט. נגרמו נזקי שריפה וכיום נזק לריהוט ולקיר הזכוכית. לימים נמסר כי הנזק היה בערך של 3,000-4,000 ₪.

ב. בית המשפט קמא עיין בתסaurus שירות המבחן אשר תיאר רקו נורמטיבי וביעות בריאות מסווגים שונים אצל המערער, תוך התרומות מצוקה רגשית בשל הליך המעצר, השירות העיריך כי המדבר בתנהגות חריגה ובסיכוי נמוך להישנות אלימות, אך לא באה המלצה טיפולית. נאמר עם זאת, כי שליחת המערער למאסר עלולה לגרום לו ובמשפחתו והמלץ על עונש מאסר בעבודות שירות. במסגרת פרשת העונש נשמע מנכ"ל עיריה טירה, שביקש להקל עם המערער לשם שיקומו, ונתקבלה הودעת קב"ט העיריה לעניין גובה הנזק כאמור. בית המשפט עמד על חומרתה הידועה של עבירת הצתה, שיעדים אנו את ראשיתה אך אחראית מי יshoreנה; ספציפית ראה בית המשפט את החומרה בהצתה בבניין העירייה שאנשים היו מצויים בו, תוך שהמעערר אינו עווה שימוש בהזדמנויות שהיו בידו לחזור בו. הזכור כי מדיניות העונשה הנוגנת בכגן דא נוטה לחומרה, וסוף דבר שנקבע מתחם עוני ב-18 עד 40 חודשים מאסר. נכון ההודאה, החרטה והעבר הנקוי נוצר העונש כאמור, בגבול התוחון של המתחם.

ג. עם הגשת הערעור ניתן יעקוב ביצוע בהחלטת השופט פוגלמן מיום 15.6.11.

ד. בערעור ובפניו נטען, כי בשל עבורי הנקוי של המערער, ההודאה, החרטה, התספיר ועמדת העירייה, היה מקום לחזור מן המתחם בשל שיקולי שיקום, גם נכון העבודה שלא נשנו העבירות. במהלך התקופה מאז גזר הדין ניתנו שני תסקרים נוספים, שבראשו בהם (ימים 16.6.19) נאמר כי קיימו מפגשים פרטניים של השירות עם המערער, אך הוא מוקד בענייני; השירות המליך להbia בשיקולי הערעור את המצב הבריאותי וקבלת האחריות. בתספיר העדכני עבר הדין בפנינו (19.9.16) נאמר, כי המערער עוסק בעצמו ובחששותיו מן הערעור, אינו מסוגל להשكيיע בהליך טיפולו ואין איפוא המלצה טיפולית. בא כוחו המלומד של המערער הטועם בפנינו את חריגות המקירה בח"י המערער ואת רקו נטען הרפאי, ועל כן סבר כי שיקולי השיקום, שנזכרו בתסקרי שירות המבחן, מצדיקים הליכה לקראתו. מטעם המדינה נתען, כי חומרת העבירה והעבודה שבית המשפט קמא מיקם את העונש בתחום המתחם, מצדיקים שלא להתערב בגורם הדין.

ה. עסקין בפרשא שמטבעה יש בה חומרה של ממש, כך בכל הצתה, ורוב מללים אך למותר, וכך ב יתר שאת כאשר מדובר בבניין שבו אנשים (ולא כל שכן ציבור שמטבעו יש בו בצהרי היום אנשים), על סכנת הנפשות הטבעה. בשל הזמן למשפט בערה חמת המערער להשחית ותוכאתה הייתה בערה להשחית; אולי כמובן לא הייתה כל הצדקה, ולא גם כזית, למעשה, ועל אדם לשאת בתוצאות מעשה. ערים אנו מנגד גם לעבורי הנקוי של המערער ולביעות הבריאותיו שלו, אך ערים אנו גם לcker שאין המלצה טיפולית קונקרטית על-ידי שירות המבחן, אם גם הומלץ מטעם השירות בשעתו להbia בחשבון את מצבו הרפואי בעת הדין בערעור. לא בעלי התלבבות רבה החלטנו ליתן בכלל ביטוי-מה לנושא השיקום ולעבורי הנקוי על-ידי חריגה קלה מן המתחם כלפי מטה ועמדת המאסר בפועל על 15 חודשים, בצירוף צו מבנן לשנה לאחר שחרורו של המערער ממשור. שאר חלקו גזר דין בעינם. המערער יתיצב לריצוי עונשו ביום 16.10.13 עד שעה 0900 בבית המשפט ניצן (מתחם איילון). תנאי שחרור קיימים על כמה עד להтиיבות.

ניתן היום, י"ח באלוול התשע"ו (21.9.2016).

המשנה לנשיאה

שפט

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il